BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
Österreich, 12. Jh. Seite 141r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26359
Copyright: Admont, Benediktinerstift

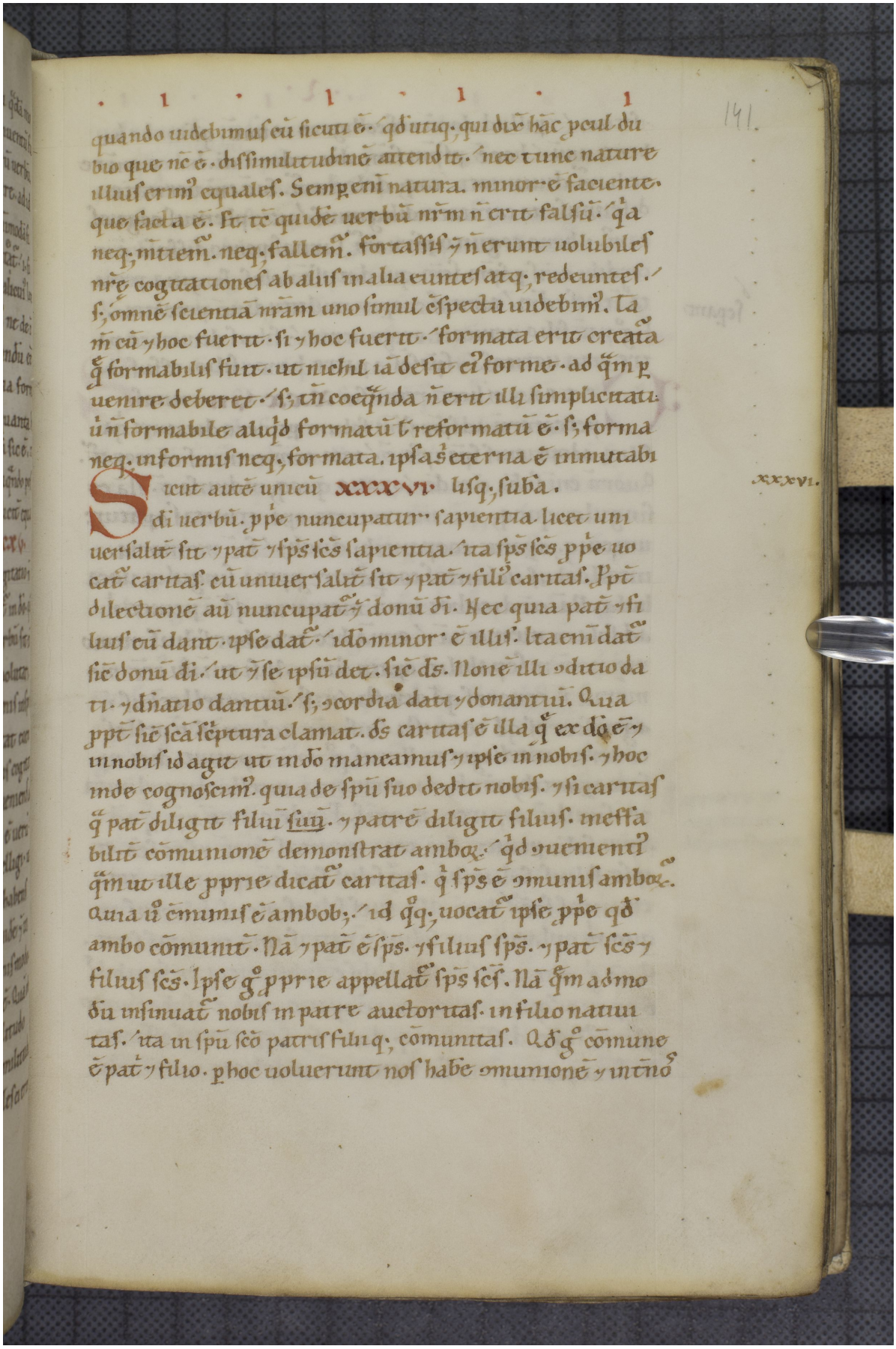

quando uidebimus eū sicuti ē. qd utiq; qui dixit hāc pcul du
bio que nc ē. dissimilitudinē attendit. nec tunc nature
illius erimus equales. Semper enī natura. minor ē faciente.
que facta ē. Et tc quidē uerbū nr̄m n̄ erit falsū. qa
neq; mtiem. neq; fallem. fortassis ꝯ n̄ erunt uolubiles
nr̄e cogitationes ab aliis in alia euntes atq; redeuntes.
s; omnē scientiā nr̄am uno simul cspectu uidebimus. Ta
m cū ꝯ hoc fuerit. si ꝯ hoc fuerit. formata erit creata
q formabilis fuit. ut nichil iā desit eius forme. ad qm p
uenire deberet. s; tn coeqnda n̄ erit illi simplicitati.
ū n̄ formabile aliqd formatū t reformatū ē. s; forma
neq; informis neq; formata. ipsa s eterna ē inmutabi

Sicut autē unicū xxxvi. lisq; subā. xxxvi.
di uerbū. ppe nuncupatur sapientia licet uni
uersalit sit ꝯ pat ꝯ sps scs sapientia. ita sps scs ppe uo
cat caritas. cū uniuersalit sit ꝯ pat ꝯ filius caritas. Ppt
dilectionē aū nuncupat ꝯ donū di. Nec quia pat ꝯ fi
lius eū dant. ipse dat. idō minor ē illis. Ita enī dat
sic donū di. ut ꝯ se ipsū det. sic ds. Non ē illi ꝯditio da
ti. ꝯ dnatio dantiū. s; ꝯcordia dati ꝯ donantiū. Qua
ppt sic sca scriptura clamat. ds caritas ē illa q ex dō ē ꝯ
in nobis id agit ut in dō maneamus ꝯ ipse in nobis. ꝯ hoc
inde cognoscimus. quia de spū suo dedit nobis. ꝯ si caritas
q pat diligit filiū suū. ꝯ patrē diligit filius. ineffa
bilit cōmunionē demonstrat ambor. qd ꝯuenientius
qm ut ille pprie dicat caritas. q sps ē ꝯmunis ambor.
Quia uo cmunis ē ambob; id qq; uocat ipse ppe qd
ambo cōmunit. Nā ꝯ pat ē sps. ꝯ filius sps. ꝯ pat scs ꝯ
filius scs. Ipse g pprie appellat sps scs. Nā qm admo
du insinuat nobis in patre auctoritas. in filio natiui
tas. ita in spū scō patris filiiq; cōmunitas. Qd g cōmune
ē pat ꝯ filio. p hoc uoluerunt nos habē ꝯmunionē ꝯ intnos